

ELLY DE WAARD

MEESTAL TUSSEN BOMEN

Uitgeverij De Harmonie – Amsterdam

DE NEGENDE MAAND

September en de atmosfeer is stil
er valt nog nauwelijks een blad

zelfs op de kleinste schaal van zichtbaarheid
houdt de natuur zich in, de minuscuulste

bloei treedt aan het licht, er is
alleen verademing – ook in mijzelf

het is mijn geboortemaand, een
cyclus komt ten einde en er wacht

een zoveelste begin, een nieuwe jaarring

Alvast

STEMMING

Rust van een hoge sloot
van water dat op land ligt onder regen
glanzende plas met stille hemel
waarin een ruimte als voorbij de dood.

Wij schommelen naar een steeds wijkende
einder, de wereld rond. En overal waar wij
aan land gaan, zoeken ook wij tevergeefs
naar wat niemand ooit vond.

VAN MIJN ZIEKBED

Overdag de lange, dunne wolken
aan de wuivende kruin van de pijnboom

De zachte vacht met het oogjeswit, dat
vanuit een zwart kopje je ligt te volgen

terwijl 's avonds door de takken
de maan naar je knipoogt en de heldere

hemel voor je op een kier zet, alvast

KOORTS

doet met zware stap de ronde
door mijn lichaam, het gelaarsde bloed

spoedt zich in een colonne door mijn
hart dat ik zwak vermoed en steun met

een gevorkte stok, mijn hand. Soepel
marcherende groep die met hardnekkigheid

mijn hoofd vermijdt alsof het een
besmette straat is die zij, afgezet,

moet overslaan. En vreemd dat zo het
idee ontstaat dat deze ziekte cerebraal is,

slechts bedacht door mijn verstand.
De inspanning die het mijn hersens kost

om deze koorts al denkend op de been
te houden, verdroogt mijn mond, houdt mij

uit de slaap en maakt dat ik steeds verder
verwikkeld raak in een al niet meer

te ontwarren wisselwerking
tussen gevolg en oorzaak.